Dosarul nr. 2a-2338/23
(2-20088759-02-2a-26062023)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Diana Tricolici

D E C I Z I E

19 septembrie 2023 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chișinău

În componenţa:
Preşedintele completului, judecător Nelea Budăi
Judecătorii: Iurie Cotruță și Ion Țurcan
Grefier: Elena Mortu

examinând, în ședință publică, cererile de apel depuse de avocatul Mazur Ion în interesele lui Dimitrenco Oleg și de avocatul Frecauțan Marina în interesele SRL „IS Inter-Schimb” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 decembrie 2022, emisă la cererea de chemare în judecată depusă de Dimitrenco Oleg către „IS Inter-Schimb” S.R.L., autorități publice Agenția pentru protecția consumatorului și protecția pieții, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția de licențiere a unităților de drept din cadrul Agenției Servicii Publice privind anularea unor clauze din contract, anularea deciziei, repararea prejudiciului material și moral, încasarea sumei, dobânzii, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 27 iulie 2020, Dimitrenco Oleg, s-a adresa în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată către „IS Inter-Schimb” S.R.L., autorități publice Agenția pentru protecția consumatorului și protecția pieții, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția de licențiere a unităților de drept din cadrul Agenției Servicii Publice privind anularea unor clauze din contract, anularea deciziei, repararea prejudiciului material și moral, încasarea sumei, dobânzii, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 10 iulie 2019 a încheiat cu „IS Inter-Schimb” S.R.L. contractul nr. 39, obiectul căruia era angajarea sa în baza unui contract de muncă necalificată în *****, prin intermediul programului *****. Tot la 10 iulie 2019 a fost achitată suma de 2500 dolari USD fapt confirmat prin dispoziția de încasare nr. 39.

Având în vedere că pentru toată perioada de un an pârâtul nu și-a onorat obligațiunile rezultate din contract, și anume angajarea în câmpul muncii în *****, la 20 mai 2020 a înaintat în adresa „IS Inter-Schimb” S.R.L. notificare despre rezilierea contractului.

Prin decizia nr.1 din 21 mai 2020 și referința datată cu 06 iulie 2020, „IS Inter-Schimb” S.R.L. a respins cerința de reziliere, invocând că au fost executate obligațiunile contractuale, ceea ce consideră că această informație este eronată. Reclamantul susține că mențiunea precum că a fost telefonat și invitat pentru a semna copia contractului cu „*****” datat cu 27 februarie 2020 nu corespunde realității.

Reclamantul menționează că a solicitat unei persoane rezidentă în ***** de a verifica veridicitatea contractului cu „*****” și la numărul de telefon indicat în contractul respectiv, reprezentantul companiei a răspuns că nu recunoaște astfel de contract și că nu a văzut niciodată actele în privința lui Dimitrenco Oleg.

Copia petiției 1797BB nu poate constitui o probă veridică sau nu este în original avizată, și nici nu este indicat numele său, fiindu-i adusă la cunoștință după depunerea notificării de reziliere a contractului.

Reclamantul explică că mențiunea despre faptul că urma să se prezinte la ambasada ***** pentru interviu este un fals, deoarece în legătură cu pandemia declanșată, atât ambasada ***** cât și alte instituții nu au activat.

Reclamantul menționează că în temeiul art. 1078, 329, 1076 Cod civil, contractul în general este unul abuziv și urmează a fi declarată nulitatea de protecție. În acest sens, evidențiază că în contractul nr. 39 din 10 iulie 2019 nu este indicat un termen de executare.

La fel, invocă că contractul în discuție ignoră prevederile art. 1055 alin. (1) și art. 1057 alin. (1) Cod civil. Pct. 4.2. din contract, clauza contractuală ce prevede încasarea sumei de 2500 dolari USD în avans, este una abuzivă sau contravine art. 176 Cod civil, care prevede că plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor, și din acest motiv consideră că urmează a fi declarată nulă în temeiul prevederilor art. 32, art. 1076, art.1078 lit. h) Cod civil.

La fel, evidențiază că pct. 4.1-4.4, 5.1-5.3, 6.1-6.4 ce reglementează condițiile de rambursare a sumelor, contravine prevederilor art. 1077 Cod civil, iar pct. 5.4 din contract care prevede rambursarea în termen de 60 zile a sumelor percepute contravine prevederilor art. 1057 Cod civil și art. 1376 Cod civil.

Aceste clauze contravin și art. 5 din Legea privind punerea în aplicare a Codului civil, în coroborare cu art. 1055 și art. 1077 Cod civil.

Reclamantul susține că decizia nr. 1 din 21 mai 2020 prin care „IS Inter-Schimb” S.R.L. a dispus anularea contractului în baza pct. 5.6 și 6.1 și că intră în vigoare la data semnării este un act nul, ineficient și abuziv deoarece nulitatea unui

contract nu poate fi declarată unilateral. Din aceste considerente, decizia contravine prevederilor art. 327 alin. (4), art. 329, art. 357 Cod civil.

Astfel, evidențiază că actul juridic având la bază prevederi abuzive impune nulitatea acestuia. Totodată, menționează că indicarea ca temei nulitate/rezoluțiune, acțiuni care ar fi comise pentru obținerea vizei constituie un abuz sau astfel de probe, nu există.

Reținând prevederile art. 1057 alin. (1), art. 1056 alin. (1), art. 926, consideră că „IS Inter Schimb" S.R.L. urmează să restituie suma încasată de 2500 USD sau contractul a fost rezoluționat/revocat atât în temeiul neexecutării cât și faptului că clauzele din ele sunt abuzive, deci nule.

Reclamantul explică că, devreme ce pârâtul nu l-a informat despre dreptul de revocare a contractului așa cum prevede anexa 5 din Legea privind punerea în aplicare a Codului civil, art. 1055 și art. 1077 Cod civil, și-a exercitat dreptul de revocare a contractului la 23 iulie 2020, care a durat 12 luni și 14 zile.

La fel, reclamantul evidențiază că deoarece „IS Inter-Schimb" S.R.L. a reținut ilegal suma de 2500 USD, în perioada 10 iulie 2019 - 31 iunie 2020, urmează să achite dobândă de întârziere conform art. 942 alin. (1), (2), art. 874 alin. (1),(2) Cod civil în mărime de 368 USD.

În aceeași ordine de idei, evidențiază că luând în considerație că contractul nu a fost executat și s-au scurs mai mult de 36 zile, pârâtul urmează să fie impus să achite o penalitate echivalentă prețului serviciului în mărime de 2500 USD.

De asemenea, reclamantul reținând prevederile art. 20 alin. (4), (6) din Legea privind protecția consumatorului, art. 1998 alin. (1), art. 2036 alin. (1), art. 2037 alin. (1), (2) Cod civil, pentru faptul reținerii sumei de 2500 USD care este una considerabilă, și mai bine de un an a așteptat să obțină un venit, care putea să-l aibă muncind în *****, consideră oportună încasarea din contul pârâtului a sumei de 10000 USD

Invocând prevederile art. 20 alin. (6) din Legea privind protecția consumatorului, reclamantul susține că dacă în perioada dată muncea în ***** conform condițiilor contractuale putea să obțină un venit lunar de 2000 USD, și ar fi avut posibilitatea să-și întrețină financiar familia, de asemenea de a prelungi și contractul respectiv.

Astfel, având în vedere că pârâtul nu și-a executat obligația contractuală, din acest motiv consideră că pârâtul urmează a fi obligat de a achita o sumă rezonabilă de 12000 USD pentru pierderea șansei și prejudiciului material.

Reclamantul solicită declararea nulității de protecție în ansamblu a contractului nr. 39 din 10 iulie 2019 încheiat între „IS Inter-Schimb" S.R.L. și Dimitrenco Oleg, în special pct. 4.1- 4.5, 5.1-5.6, 6.1-6.5; declararea ca ineficientă și nulă, incluziv nulitatea de protecție a deciziei nr. 1 din 21 mai 2020 emisă de „IS Inter-Schimb" S.R.L, încasarea sumei de 2500 dolari USD, dobânzii de întârziere

în sumă de 368 dolari USD, penalității în mărime de 2500 dolari USD, prejudiciul moral în mărime de 10 000 dolari USD și prejudiciului material în mărime de 12000 dolari USD.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 decembrie 2022, a fost admisă parțial acţiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dimitrenco Oleg către „IS Inter-Schimb" S.R.L., autorități publice Agenția pentru protecția consumatorului și protecția pieții, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția de licențiere a unităților de drept din cadrul Agenției Servicii Publice privind anularea unor clauze din contract, anularea deciziei, repararea prejudiciului material și moral, încasarea sumei, dobânzii, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la „IS Inter-Schimb" S.R.L. în beneficiul Dimitrenco Oleg suma în mărime de 2500 dolari USD (două mii cinci sute dolari USD), convertiți în lei moldovenești conform cursului valutar al BNM la data executării hotărârii judecătorești, și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 lei (zece mii lei). În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 12 ianuarie 2023, avocatul Frecauțan Marina în interesele SRL „IS Inter-Schimb" a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Dimitrenco Oleg să fie respinsă integral.

În motivarea cererii de apel, avocatul Frecauțan Marina în interesele SRL „IS Inter-Schimb" a invocat că partea apelantă consideră hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 14 decembrie 2022, în partea în care acţiunea a fost admisă, ca fiind neîntemeiată şi pasibilă de a fi casată, din următoarele considerente:

Conform alin. (1) al art. 386 al CPC, hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: circumstanţele importante pentru soluţionarea pricinii nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele pricinii; normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Raportând dispoziţiile de drept sus-enunţate circumstanţelor pricinii, reţine că prin hotărârea supusă apelului, instanţa de fond a admis acţiunea parţial fără a elucida integral motivele de fapt şi de drept importante pentru justa soluţionare a cauzei, cu aprecierea eronată a circumstanţelor pricinii, concluziile instanţei de fond nu reflectă toate circumstanţele importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Astfel, a reiterat că la 10 iulie 2019, "IS Inter- Schimb" SRL a încheiat cu Dimitrenco Oleg contractul nr. 39, potrivit căruia prima s-a obligat să asigure angajarea ultimului în baza unui contract de muncă necalificată în *****, prin intermediul programului *****. La 10 iulie 2019, Dimitrenco Oleg a achitat către

”IS Inter-Schimb” SRL suma de 2500 dolari USD, în temeiul contractului. Potrivit pct. 4.2 al contractului menţionat, serviciile organizatorului sunt taxa administrativă, perfectarea şi expedierea la locul destinaţiei documentele pentru participare în program în sumă de 2 500 dolari USD. Taxa respectivă se achită la semnarea prezentului contract şi este parte a costului integral a prezentului contract. La 01 martie 2020, a fost emis contract de muncă în baza petiţiei de către Brigs Harvesting LLC, fiind indicată perioada de angajare 25 martie 2020 - 31 decembrie 2020 şi care a fost comunicată oficial prin telefon lui Dimitrenco Oleg, inclusiv despre procesul următor ce urmează pentru obţinerea vizei ***** şi necesitatea de a se prezenta în acest sens la oficiul întreprinderii. La 20 mai 2020, Dimitrenco Oleg s-a adresat către ”IS Inter-Schimb” SRL cu cerere, prin care a solicitat rezilierea contractului din 10 iulie 2019 pe motivul nerespectării de către ”IS Inter-Schimb” SRL a condiţiilor stabilite. Prin decizia nr. 1 din 21 mai 2020, ”IS Inter-Schimb” SRL a anulat contractul nr. 39 din 10 iulie 2019, în baza punctului 5.6. şi 6.2 din contract. Prin scrisoarea din 06 iulie 2020, ”IS Inter-Schimb ’ SRL a comunicat lui Dimitrenco Oleg că a executat deplin toate cerinţele în termenii şi condiţiile stipulate în contractul nr. 39 din 10 iulie 2019.

Respectiv, după recepţionarea scrisorii apelantului ”IS Inter-Schimb” SRL din 06 iulie 2020, prin care i-au fost reamintite toate acţiunile întreprinse de către compania apelantă întru executarea contractului dintre părţi, la 23 iulie 2020, Dimitrenco Oleg s-a adresat către ”IS Inter-Schimb” SRL cu cerere, prin care a solicitat revocarea contractului nr. 39 din 10 iulie 2019, iar patru zile mai târziu, adică la 27 iulie 2020, Dimitrenco Oleg a înaintat prezenta acţiune în instanţa de judecată, prin care deja a invocat nu rezilierea şi nici instituţia revocării actului juridic, ci nulitatea de protecţie a consumatorului parte a actului juridic.

Prin hotărârea supusă apelului, instanţa de fond, întemeiat şi motivat a constatat lipsa temeiurilor de nulitate şi de încasare a prejudiciilor invocate, însă, admiţând parţial acţiunea, fără a ţine cont de temeiurile de drept material care exclud restituirea prestaţiei executate, de faptul executării parţiale de către ,,IS Inter-Schimb” SRL a obligaţiilor asumate prin contract, a dispus restituirea în beneficiul lui Dimitrenco Oleg a sumei achitate în temeiul contractului reziliat.

La acest capitol, consideră că concluziile instanţei de fond sunt eronate, adoptate cu interpretarea şi aplicarea eronată a normelor de drept material care reglementează instituţia rezilierii şi efectele acesteia.

Apelantul a notat că contractul încheiat între părţi cu nr. 39 din 10 iulie 2019, reprezintă un contract sinalagmatic şi bilateral, care incubă ambelor părţi obligaţii corelative. În acest sens remarcă că atât Dimitrenco Olega, cât şi ”IS Inter-Schimb” SRL, au executat parţial obligaţiile asumate prin contract. Astfel, la momentul încheierii contractului, Dimirenco Oleg a achitat suma convenită prin contract, care constituie parte integral a costului întregului contract, iar în acest temei, ,,IS Inter-

Schimb” SRL a iniţial procedura de perfectare a actelor pentru asigurarea angajării lui Dimitrenco Oleg în baza unui contract de muncă necalificată în *****, prin intermediul programului *****.

Întru executarea contractului, la 01 martie 2020, a fost emis contract de muncă în baza petiţiei de către Brigs Harvesting LLC, fiind indicată perioada de angajare 25 martie 2020 - 31 decembrie 2020. Acest fapt a fost comunicat oficial prin telefon lui Dimitrenco Oleg, inclusiv despre procesul următor ce urmează a avea loc pentru obţinerea vizei ***** şi necesitatea de a se prezenta în acest scop la oficiul întreprinderii.

Totodată, remarcă că perioada vizată în acţiune a coincis cu perioada pandemiei în întreaga lume, care a generat tergiversarea tuturor proceselor, inclusiv cele care vizează obţinerea vizei de călătorie în Statele Unite ale Americii.

Cu toate acestea, din luna martie până în luna mai 2020, Dimitrenco Oleg nu s-a prezentat la sediul întreprinderii ”IS Inter-Schimb” SRL pentru perfectarea actelor necesare pentru obţinerea vizei de călătorie la Ambasada *****, iar la 20 mai 2020, ultimul a adresat întreprinderii apelante cerere prin care a solicitat rezilierea contractului.

Potrivit pct. 5.6 din contractul nr. 39 din 10 iulie 2019, în cazul în care participantul are alte intenţii sau foloseşte programul doar în scopul de a obţine viza *****, inclusiv până la sau după obţinerea vizei ***** sau după refuzul vizei ***** de către Consulatul *****, aceasta reprezintă direct sau indirect intenţia rea, încălcarea Regulamentului şi fraudă a condiţiilor programului ***** (contract de muncă necalificat), serviciile prestate în conformitate cu pct. 4.2 lit. a), b),c) şi d) nu vor fi rambursate.

Conform pct.6.2 din acelaşi contract, organizatorul îşi rezervă dreptul de a desface prezentul contract în cazul în care participantul nu îndeplineşte condiţiile stipulate în el. Serviciile prestate în conformitate cu pct. 4.2 nu vor fi rambursate.

Respectiv, prin decizia nr. 1 din 21 mai 2020, comunicată intimatului, „IS Inter- Schimb” SRL a desfăcut contractul în temeiul pct.-lor 5.6 şi 6.2 supra-indicate.

În conformitate cu prevederile art. 915 Cod civil, rezoluţiunea pentru neexecutare are loc cînd se întemeiază pe dispoziţiile art. 916, 917, 918 sau 919, precum şi cînd se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligaţiei contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluţiune.

La caz, contractul a fost desfăcut prin decizia nr. 1 din 21 mai 2020, în baza dreptului rezervat de părţi la momentul încheierii contractului, din motiv că reclamantul/intimat a refuzat executarea în continuare a contractului şi anume, a refuzat de a se prezenta la sediul întreprinderii pentru perfectarea actelor necesare pentru obţinerea vizei de călătorie, comunicând apelantului lipsa intenţiei de a realiza scopul contractului încheiat.

Prin urmare, contractul în pricină a fost desfăcut pentru un caz de neexecutare pentru care contractul acordă creditorului dreptul la rezoluţiune.

Potrivit art. 925 Cod civil, prin efectul rezoluţiunii se sting obligaţiile nestinse rezultate din contract sau partea relevantă a acestor obligaţii. Cu toate acestea, rezoluţiunea nu afectează stipulaţiile contractului privitoare la soluţionarea litigiilor sau alte clauze care sînt destinate aplicării chiar şi după rezoluţiune. Creditorul care declară rezoluţiunea păstrează dreptul la despăgubirile sau penalităţile acumulate la data rezoluţiunii şi, suplimentar, are aceleaşi drepturi la despăgubiri sau penalităţi pe care le-ar fi avut dacă obligaţiile stinse prin efectul rezoluţiune ar fi fost neexecutate. În privinţa acestor obligaţii stinse nu se va considera că creditorul a cauzat sau a contribuit la prejudiciu doar pe motiv că a exercitat dreptul la rezoluțiune.

Conform art. 929 alin. (1) Cod civil, obligaţia de a restitui în temeiul dispoziţiilor art. 926 nu apare în măsura în care executării conforme de către una dintre părţile contractante îi corespunde executarea conformă de către cealaltă parte contractantă.

Din analiza normelor de drept sus-indicate reţine că, obligaţia de restituire a prestaţiei executate în temeiul contractului reziliat nu este absolută, ci aceasta corelează cu partea obligaţiilor executate de către cealaltă parte, astfel încât, ,,IS Inter-Schimb” SRL, care a desfiinţat contractual prin decizia nr. 1 din 21 mai 2020, păstrează dreptul de a-i fi compensat prejudicial cauzat prin executarea contractului supus rezilierii. În caz contrar, legea nu acoperă în nici un fel toate cheltuielile suportare de către ”IS Inter-Schimb” SRL cu ocazia întreprinderii acţiunilor de executare a contractului.

La acest capitol a reiterat că, ”IS Inter-Schimb” SRL a întreprins acţiuni întru executarea contractului, circumstanţe care se confirmă prin înscrisurile anexate la materialele dosarului. Or, acţiunile de executare corespunzătoare a contractului întreprinse de către ”IS Inter-Schimb” SRL corespund prestaţiei corelative de plată de către Dimitrenco Oleg a sumei în mărime de 2500 dolari USD.

Prin urmare, partea apelantă consideră că instanţa de fond eronat şi neîntemeiat a dispus restituirea prestaţiei executate în temeiul contractului reziliat, aşa cum în speţă, de esenţa contractului ţine angajarea lui Dimitrenco Oleg în baza unui contract de muncă necalificată în *****, prin intermediul programului ***** şi nu însuşi transmiterea unei sume de bani.

Mai mult ca atât, contractul în pricină a generat obligaţii corelative, astfel încât, prin prisma dispoziţiilor art. 926 Cod civil, restituirea prestaţiilor în cazul rezoluţiunii incubă ambelor părţi, sau, restituirea sumei achitate trebuie să fie proporţională prestaţiilor executate de către cealaltă parte a raportului juridic contractual.

Or, prin lege sunt instituite mecanisme de protecţie a consumatorului pentru a nu admite un dezechilibru semnificativ în paguba intereselor consumatorului în raportul juridic obligațional, însă, acest dezechilibru semnificativ nu poate fi admis nici în dauna intereselor profesionistului.

În conformitate cu prevederile art. 19 alin.(l) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

Astfel, în circumstanţele în care din materialele dosarului se confirmă cert că „IS Inter-Schimb" SRL a întreprins acţiuni de executare a obligaţiilor asumate prin contract, iar rezilierea a survenit din motiv că intimatul/reclamant a refuzat executarea în continuare a contractului, consideră că apelantului i-au fost cauzate cheltuieli (prejudiciu), care, în virtutea principiilor generale de drept şi a prevederilor art.19 alin. (l) Cod civil, urmează ai fi compensate din contul sumei achitate cu titlu de avans la momentul încheierii contractului.

În acest sens, concluzia instanţei de fond potrivit căreia, „IS Inter-Schimb" SRL nu a prezentat probe care să confirme încălcarea de către Dimitrenco Oleg a Regulamentului şi fraudă a condiţiilor programului *****, iar rezoluţiunea contractului în temeiul acestui punct, denotă eschivarea de a rambursa remuneraţia necuvenită, o consideră neîntemeiată şi contrară circumstanţelor pricinii, or, din materialele cauzei se confirmă cert că Dimitrenco Oleg a renunţat la contract după emiterea contractului de muncă în baza petiţiei de către Brigs Harvesting LLC. Conform acestor înscrisuri, termenul limită pentru angajarea lui Dimitrenco Oleg urma să expire la 31 decembrie 2020.

Respectiv, „IS Inter-Schimb" SRL, şi-a executat obligaţiile asumate prin contract, iar desfiinţarea acestuia a survenit ca urmare a renunţării lui Dimitrenco Oleg la finalizarea contractului şi atingerea scopului convenit. Prin urmare, instanţa de fond neîntemeiat impută apelantului prin hotărârea contestată rezilierea cu scopul eschivării, or, intenţia de a desfiinţa contractul a parvenit iniţial de la Dimitrenco Oleg, acesta fiind un drept rezervat de părţi în temeiul libertăţii contractuale.

Mai mult ca atât, concluzia instanţei de fond potrivit căreia apelantul s-ar eschiva de la restituirea unei remuneraţii necuvenite, de asemenea o consideră eronată, deoarece necuvenită putea fi catalogată remuneraţia în situaţia în care "IS Inter-Schimb" SRL nu ar fi executat nici o acţiune întru executarea contractului, iar la caz, în cazul restituirii sumei prestaţiei, rămân necompensate acţiunile "IS Inter-Schimb" SRL întreprinse pe marginea contractului.

Tot aici, consideră necesar a reţine ca find eronată şi concluzia instanţei de judecată potrivit căreia Dimitrenco Oleg a fost privat substanţial de ceea ce se putea aştepta în baza contractului, aşa cum petiţia şi contractual de muncă nu asigură executarea integrală a contractului. Or, Dimitrenco Oleg nu s-a prezentat la

sediul întreprinderii pentru perfectarea actelor necesare pentru obţinerea vizei şi a solicitat revocarea contractului, fapt care denotă că contractual nu a fost realizat din intenţia reclamantului/intimat şi fără culpa apelantului/pârât.

În speţă, consideră partea apelantă că, judecând pricina, instanţa de fond eronat a constatat circumstanţele de fapt ale pricinii, nu a dat apreciere tuturor argumentelor invocate de către apelantul/pârât şi nici nu a motivate respingerea probelor prezentate, nu a determinat corespunzător legea aplicabilă, iar drept rezultat, consideră că concluziile instanţei privind admiterea acţiunii în partea restituirii prestaţiei în mărime de 2500 dolari USD, contravine legii.

Într-o altă ordine de idei, a notat că, în circumstanţele pricinii, prin impunerea la restituirea prestaţiei executate în temeiul contractului reziliat doar a uneia dintre părţile contractului care generează obligaţii corelative, constituie o îngrădire a dreptului protejat de dispoziţia art. 1 protocol adiţional nr. 1 la CEDO.

De asemenea, a indicat că prin hotărârea supusă apelului, instanţa de fond, deşi a admis parţial acţiunea reclamantului, a dispus încasarea din contul apelantului/pârât a cheltuielilor de asistenţă juridică în mărime integrală în sumă de 10000 lei, contrar dispoziţiei art. 94 alin. (l) CPC. Or, potrivit legii enunţate, dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Prin urmare, consideră că instanţa de fond eronat a dispus încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică doar din contul pârâtului în beneficiul reclamantului, or, cheltuielile de asistenţă juridică constituie cheltuieli de judecată, care urmau a fi compensate reclamantului doar proporţional părţii admise din acţiune.

Totodată, având în vedere că prin prezenta cerere de apel solicită casarea hotărârii instanţei de fond în partea în care pretenţiile au fost admise, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere integrală a acţiunii, solicită instanţei de apel compensarea din contul intimatului a tuturor cheltuielilor de judecare a pricinii în apel, în măsura în care acestea au fost probate prin probele administrate.

La 13 ianuarie 2023, avocatul Mazur Ion în interesele lui Dimitrenco Oleg a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea parțială a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Dimitrenco Oleg să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel, invocând prevederile art. 926, 942 Cod civil, art. 32, 20 ale Legii privind protecția drepturilor consumatorului, a menționat că motivaţia instanţei contravine prevederilor imperative ale normelor citate şi nici o prevedere nu indică la faptul că dacă în cererea prealabilă nu au fost indicate şi obligaţiune corelative ele privează instanţa de a le încasa.

Totodată, a reiterat circumstanțele de fapt invocate în cererea de chemare în judecată. La fel, a menționat că contractul la general este unul abuziv şi urmează a fi declarată nulitatea de protecţie sau contravine prevederilor art. 1078 CC care prevede că sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual în contractele încheiate cu consumatorii şi care au ca obiect sau efect acordarea dreptului profesionistului să-şi rezerve un termen exagerat de lung sau nemenţionat în mod corespunzător pentru a-şi executa obligaţiile care îi revin în temeiul contractului; solicitarea de la consumator a plăţii în avans excesive sau a garanţiilor excesive de executare a obligaţiilor care îi revin.

Astfel, în contractul nr. 39 din 10 iulie 2019 nu este indicat un termen de executare din care considerent instanţa urmează al declara la general nulitatea de protecţie în temeiul prevederilor art. 329 CC care prevede că în contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie). Totodată, a invocat prevederile art. 1076 Cod civil.

Apelantul a mai menționat că contractul nr. 39 din 10 iulie 2019 ignoră prevederile art. 1055 alin. (1) şi art. 1057 alin. (1) Cod civil, art. 2 şi anexa nr. 5 din Legea nr. 1125 cu privire la punerea în aplicare a Codului Civil.

Pct. 4.2 - clauza contractuală ce prevede încasarea sumei de 2500 USD în avans, este una abuziva sau contravine art. 1376 Cod civil care prevede că (1) Plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor şi urmează a fi declarată nulă în temeiul prevederilor art. 329. art. 1076, 1078 lit. h) Cod civil.

Pct. 4.1-4.4, 5.1-5.3, 5.6, 6.1-6.4, prevederi ce reglementează condiţiile de rambursarea a sumelor, contravine prevederilor art. 1077 CC, (1) Sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect: 5) acordarea permisiunii profesionistului de a reţine sumele plătite de consumator, în cazul în care acesta din urmă decide să nu încheie contractul sau să nu îl execute, fără a se prevedea dreptul consumatorului de a primi o compensaţie în sumă cel puţin echivalentă de la profesionist, dacă acesta este partea care recurge la rezoluţiune; 7) acordarea dreptului profesionistului la rezoluţiune la discreţia sa în timp ce consumatorului nu i se acordă aceeaşi posibilitate, sau acordarea permisiunii profesionistului de a reţine sumele plătite pentru bunurile, lucrările sau servicii care nu au fost încă furnizate de către acesta în cazul în care profesionistul este cel care recurge la rezoluţiune; 8) acordarea posibilităţii profesionistului de a recurge la rezoluţiunea contractului cu durată nedeterminată fără un preaviz în termen rezonabil în formă scrisă cu excepţia cazurilor în care există motive întemeiate de a face acest lucru;

Punctul 5.4 din contract care prevede rambursarea în termen de 60 zile a sumelor percepute contravine prevederilor articolul 1057 Cod civil, (1)

Profesionistul este obligat să restituie toate sumele pe care le-a primit drept plată din partea consumatorului, inclusiv, acolo unde este cazul, pe cele ce acoperă costurile livrării bunurilor de către consumator, fără întîrzieri nejustificate şi în orice caz nu mai tîrziu de 14 zile de la data la care este informat despre decizia de revocare a contractului de către consumator. (2) Profesionistul trebuie să restituie sumele prevăzute la alin.(l) în aceeaşi monedă în care le-a primit de la consumator, folosind aceleaşi modalităţi de plată ca şi cele folosite de consumator pentru plata iniţială, cu excepţia cazului în care consumatorul şi-a exprimat acordul explicit pentru o altă modalitate de plată şi cu condiţia să nu cadă în sarcina consumatorului plata de comisioane în urma restituirii. Obligaţia de restituire nu se aplică comisioanelor bancare achitate de consumator pentru plata sumelor respective către profesionist, precum şi pierderilor suportate de consumator în legătură cu convertirea în altă monedă a sumelor primite, în cazul în care contul bancar al consumatorul, i este în altă monedă decît cea în care sa efectuat plata iniţială şi restituirea.

Precum şi prevederilor art. 1376 Cod civil care prevede că (1) plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Prevederile contractuale enunţate mai sus contravin şi anexei nr. 5 la Legea privind punerea în aplicare a Codului civil, coraborate cu art. 1055 şi 1077 Cod civil.

Decizia nr. 1 din 21 mai 2020 prin care SRL ”IS Inter-Schimb” a dispus anularea contractului în baza pct. 5.6 şi 6.2 şi că intră în vigoare la data semnării este un act nul, ineficient şi abuziv sau nulitatea unui contract nu poate fi declarată unilateral. Astfel, decizia contravine prevederilor art. 327 (4), 329, 357 CC.

Astfel, bazarea pe revederi abuzive impune nulitatea acului. Totodată, indicarea ca temei de nulitate/rezoluţiune fraude care ar fi comise pentru obţinerea vizei constituie un abuz sau astfel de probe nu există. Mai mult ca atît, prevederile pct. 5.6 si 6.2 sunt unele abuzive sau contravin prevederilor art. 1077 alin. (1) pct. 5) 7) şi 8) Cod civil.

Potrivit prevederilor art. 1057 alin. (1) Cod civil, profesionistul este obligat să restituie toate sumele pe care le-a primit drept plată din partea consumatorului, inclusiv, acolo unde este cazul, pe cele ce acoperă costurile livrării bunurilor de către consumator, fără întîrzieri nejustificate şi în orice caz nu mai tîrziu de 14 zile de la data la care este informat despre decizia de revocare a contractului de către consumator. Art. 1056 Cod civil, (1) Revocarea are ca efect rezoluţiunea, stingînd obligaţiile ambelor părţi rezultate din contract.

Totodată, apelantul invocând prevederile 926 al Codului civil a menționat că SRL ”IS Inter-Schimb” urmează să restituie suma încasată de 2500 USD sau contractul a fost rezoluţional revocat atît în temeiul neexecutării cît şi faptului că clauzele din el sunt abuzive, deci nule. Mai mult dreptul de revocare a contractului din partea apelantului a durat 12 luni şi 14 zile (care a fost executat la 23.07.2020),

odată ce SRL ”IS Inter-Schimb” nu la informat despre acest drept aşa cum prevede Anexa nr. 5 la Legea privind punerea în aplicare a Coiului civil, art. 1055 şi 1077 Cod civil.

Avînd în vedere că SRL „IS Inter Schimb" a reţinut ilegal suma de 2500 USD începînd eu 10 iulie 2019, urmează să achite dobînda conform prevederilor art. 942 CC.

Pentru perioada 10.07.2019 - 05.07.2023, dobânda de întârziere constituie 1721 USD, conform calculului prezentat.

Potrivit prevederilor art. 32 (1) din Legea privind protecţia drepturilor consumatorului, pentru încălcarea termenelor prevăzute la art. 18 alin. (7) şi (20), art. 18^1 alin. (1), vânzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depăşită o penalitate în mărime de 1% din preţul produsului, serviciului în vigoare la data examinării reclannaţiei consumatorului. Cuantumul penalităţii menţionate la alin. (1) nu poate depăşi preţul produsului sau preţul unui anumit tip de executare a lucrării prestării serviciului, sau preţul total al comenzii în cazul în care costul produsului sau al unui anumit tip de executare a lucrării prestării serviciului este determinat de contract.

Luînd în consideraţie că contractul este unul abuziv în partea ce ţine de nestipularea termenului executării lui, şi chiar stabilirea unui termen de 30 zile de executare, atunci pîrîtul este în întîrziere pentru o perioadă semnificativă. Astfel, avînd în vedere că pînă la moment contractul nu a fost executat şi s-au scurs mai mult dc 365 zile ceea ce e echivalentul a 365%, pârâtul totuşi urmează să fie impus să achite o penalitate echivalentă preţului serviciului – 2500 USD.

La fel, apelantul a indicat că prin faptul reţinerii sumei de 2500USD care este una considerabilă mai bine de un an şi pierderea acestui timp fiind în aşteptarea obţinerii unui veni semnificativ care putea să-l aibă în *****, consideră oportună încasarea din contul pârâtului a sumei de 10 000 USD.

De asemenea, reținând prevederile art. 20 din Legea privind protecţia consumatorului, art. 19 alin. (4) Cod civil. Astfel, dacă pentru perioada dată activa în ***** conform condiţiilor contractului avea să obţină un venit lunar de cel puţin 2000 USD şi avea şansa stabilă de a se întreţine pe sine şi familia, posibilitatea de a mai prelungi contractul etc.. Respectiv, încasarea sumei de 12000 USD cumulativ pentru pierderea şansei şi prejudiciu material este una rezonabilă.

La 26 iunie 2023, conform Fișei de repartizare a dosarului, cauza în ordine de apel a fost repartizată spre examinare judecătorului raport – Nelea Budăi.

La 05 septembrie 2023, asupra cererilor de apel, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a depus referință, solicitând admiterea cererii de apel depuse de Dmitrenco Oleg.

La 15 septembrie 2023, asupra cererilor de apel, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință, solicitând examinarea cauzei în lipsa autorității fiscale, or, pretențiile înaintate nu vizează Serviciul Fiscal de Stat.

În ședința de judecată, avocatul Mazur Ion în interesele apelantului/reclamant Dimitrenco Oleg, a solicitat admiterea cererii de apel depuse în interesele lui Dimitrenco Oleg și respingerea cererii de apel depuse de avocatul Frecauțan Marina în interesele SRL „IS Inter-Schimb". Totodată, și-a concretizat cerința cu privire la dobânda de întârziere.

În ședința de judecată, avocatul Frecauțan Marina în interesele apelantului/pârât SRL „IS Inter-Schimb" a solicitat admiterea cererii de apel depuse în interesele SRL „IS Inter-Schimb" și respingerea cererii de apel depuse în interesele lui Dimitrenco Oleg.

În ședința de judecată, reprezentanții autorităților publice Agenția pentru protecția consumatorului și protecția pieții, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția de licențiere a unităților de drept din cadrul Agenției Servicii Publice, fiind înștiințați legal, nu s-au prezentat.

În conformitate cu prevederile art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului. Astfel, Colegiul civil consideră necesar de a examina cauza în lipsa părților neprezente, procedura de citare fiind respectată.

Audiind explicațiile participanților prezenți la proces, în raport cu argumentele invocate în cererile de apel, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău, consideră apelurile declarate de avocatul Mazur Ion în interesele lui Dimitrenco Oleg şi de avocatul Frecauțan Marina în interesele SRL „IS Inter-Schimb", neîntemeiate şi care urmează a fi respinse, reieşind din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Avocatul Mazur Ion în interesele apelantului/reclamant Dimitrenco Oleg a depus apelul la 13 ianuarie 2023, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 decembrie 2023, astfel Colegiul civil atestă apelul declarat în termen.

De asemenea, SRL „IS Inter-Schimb" a depus apelul la 12 ianuarie 2023, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 decembrie 2023, astfel Colegiul civil atestă apelul declarat în termen.

În conformitate cu art. 385 lit. a) al Codului de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu prevederile art. 373 alin. (1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conţinutul celor relatate, Colegiul civil reţine că sarcina instanţei de apel derivă din dispoziţiile art. 373 alin. (1), (2) și (5) Codul de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în

faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Colegiului civil, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.

În corespundere cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 9 al Codului civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice;

Conform art. 10 al Codului civil, (1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. (2) Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

În corespundere cu prevederile art. 11 al Codului civil, (1) Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Potrivit art. 12 al Cod civil, caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic, se apreciază în mod obiectiv, luînd în considerare natura și scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum și uzanțele și practicile pertinente.

În corespundere cu art. 15 alin. (1), (2) al Codului civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluţionare a litigiului dintre părţi pînă la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract.

Conform prevederilor art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute.

Prin prisma prevederilor art. 858 alin. (1) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

Art. 776 din Codul civil, stipulează că obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 992 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voinţă realizat între doua sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform art. 308 Codul civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Conform art. 312 Codul civil, consimţământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic. Consimţământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenţia de a produce efecte juridice şi nu este viciat. Intenţia de a produce efecte juridice se determină din declaraţia sau comportamentul persoanei, aşa cum ea a fost înţeleasă în mod rezonabil de către cealaltă parte a actului juridic sau, în cazul actelor juridice unilaterale, de către persoana căreia actul îi este destinat.

Conform art. 1375 alin.(1) Codul civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită.

Conform art.1072 alin. (1) și (2) Codul civil, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.

Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin. (1) din prezentul articol şi art.1075.

Articolul 1077 alin.(1) și (2) Codul civil prevede că sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect: 1) excluderea sau limitarea răspunderii prevăzute de lege a profesionistului în cazul decesului consumatorului sau al vătămării lui corporale ca urmare a acţiunii sau a inacţiunii profesionistului ori a persoanelor care acţionează în numele acestuia; 2) excluderea sau limitarea drepturilor prevăzute de lege ale consumatorului faţă de profesionist sau faţă de o altă parte, în cazul neîndeplinirii totale sau parţiale ori al îndeplinirii necorespunzătoare a oricăreia dintre obligaţiile contractuale ale profesionistului, inclusiv prin: a) obligarea consumatorului să îşi îndeplinească toate obligaţiile, chiar în cazul în care profesionistul nu îşi respectă obligaţiile corelative; b) excluderea sau limitarea dreptului consumatorului de a intenta acţiune în instanţă de judecată; c) obligarea consumatorului să demonstreze un anumit fapt dacă, conform legii, această sarcină îi revine profesionistului; d) excluderea sau limitarea dreptului consumatorului de a compensa o datorie faţă de profesionist cu o creanţă

pe care consumatorul o poate avea faţă de acesta; 3) obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului; 4) faptul că contractul generează obligaţii în sarcina consumatorului, dar: a) nu generează obligaţii în sarcina profesionistului; sau b) obligaţiile profesionistului sînt supuse unei condiţii a cărei îndeplinire depinde doar de voinţa acestuia din urmă; 5) acordarea permisiunii profesionistului de a reţine sumele plătite de consumator, în cazul în care acesta din urmă decide să nu încheie contractul sau să nu îl execute, fără a se prevedea dreptul consumatorului de a primi o compensaţie în sumă cel puţin echivalentă de la profesionist, dacă acesta este partea care recurge la rezoluţiune; 6) solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale; 7) acordarea dreptului profesionistului la rezoluţiune la discreţia sa, în timp ce consumatorului nu i se acordă aceeaşi posibilitate, sau acordarea permisiunii profesionistului de a reţine sumele plătite pentru bunurile, lucrările sau servicii care nu au fost încă furnizate de către acesta, în cazul în care profesionistul este cel care recurge la rezoluţiune; 8) acordarea posibilităţii profesionistului de a recurge la rezoluţiunea contractului cu durată nedeterminată fără un preaviz în termen rezonabil în formă scrisă, cu excepţia cazurilor în care există motive întemeiate de a face acest lucru; 9) prelungirea de plin drept a unui contract cu durată determinată, în cazul în care consumatorul nu şi-a exprimat intenţia de a-l prelungi sau nu, atunci cînd termenul stabilit pentru ca consumatorul să îşi exprime intenţia de a prelungi contractul este excesiv de devreme; 10) acordarea dreptului profesionistului de a modifica unilateral clauzele fără a avea un motiv întemeiat care să fie precizat în contract; 11) acordarea dreptului profesionistului de a modifica unilateral, fără a avea un motiv întemeiat care să fie precizat în contract sau prin referinţă la dispoziţiile actelor normative în domeniu, orice caracteristici ale bunului, lucrării sau ale serviciului care urmează să fie furnizat sau oricare alte condiţii ale furnizării; 12) prevederea ca preţul bunurilor să fie stabilit în momentul livrării sau acordarea de posibilităţi profesionistului să mărească preţul acestora fără să îi acorde consumatorului dreptul corespunzător la rezoluţiune, în cazul în care preţul final este nejustificat de mărit sau disproporţionat în raport cu preţul convenit la încheierea contractului, ţinîndu-se cont de circumstanţele obiective care au determinat profesionistul să modifice preţul; 13) acordarea dreptului profesionistului de a stabili dacă bunurile, lucrările sau serviciile furnizate sînt conforme cu contractul sau acordarea acestuia a dreptului exclusiv de a interpreta orice clauză din contract; 14) limitarea obligaţiei profesionistului de a respecta angajamentele asumate de către intermediarii ori de către reprezentanţii acestuia sau asumarea angajamentelor de către acesta, cu condiţia respectării unei anumite formalităţi neprevăzute în mod expres de lege; 15) acordarea posibilităţii

profesionistului de a-şi transfera drepturile şi obligaţiile în temeiul contractului, fără acordul consumatorului, cu excepţia cazului în care acestea sînt transferate unei entităţi controlate de profesionist sau ca urmare a unei fuziuni ori a unei alte reorganizări, iar un astfel de transfer nu este de natură să afecteze în mod negativ dreptul consumatorului; 16) obligarea consumatorului de a soluţiona orice litigiu exclusiv prin arbitraj, care nu este cerut de lege, sau restricţionarea în mod nejustificat a dovezilor aflate la dispoziţia consumatorului. (2) Dispoziţiile alin.(1) pct.8), 10) şi 12) se aplică după cum urmează: 1) pct. 8) nu aduce atingere clauzelor prin care furnizorul de servicii financiare îşi rezervă dreptul de a recurge la rezoluţiunea unui contract cu termen nedeterminat, fără preaviz, în cazul în care există un motiv justificat, cu condiţia ca furnizorul să aibă obligaţia de a informa de îndată cealaltă parte contractantă sau celelalte părţi contractante în această privinţă; 2) pct.10) nu aduce atingere clauzelor în al căror temei: a) furnizorul de servicii financiare îşi rezervă dreptul de a modifica rata dobînzii plătibile de către consumator ori datorate acestuia din urmă sau valoarea unor alte taxe pentru servicii financiare, fără preaviz, în cazul în care există un motiv întemeiat, cu condiţia ca furnizorul să aibă obligaţia de a informa de îndată cealaltă parte contractantă sau celelalte părţi contractante în această privinţă şi ca acestea din urmă să aibă libertatea de a recurge, imediat în acest temei, la rezoluţiunea sau, după caz, la restituirea anticipată a sumelor datorate furnizorului, fără vreun cost suplimentar pentru consumator. Prezenta dispoziţie nu afectează dispoziţiile legale mai stringente în raport cu contractele de credit încheiate cu consumatorii; b) profesionistul îşi rezervă dreptul de a modifica unilateral clauzele unui contract cu durată nedeterminată cu condiţia ca acesta să aibă obligaţia de a-l informa pe consumator cu un preaviz în termen rezonabil şi consumatorul să aibă libertatea de a recurge la rezoluţiune; 3) pct.8), 10) şi 12) nu se aplică: a) operaţiunilor cu valori mobiliare, instrumente financiare şi alte bunuri, lucrări sau servicii în cazul în care preţul este legat de fluctuaţiile cotaţiei bursiere sau ale indicelui bursier ori ale unei rate de pe piaţa financiară pe care profesionistul nu le poate controla; b) contractelor de cumpărare sau vînzare a valutei străine, a cecurilor de călătorie sau a ordinelor de plată internaţionale emise în valută străină; 4) pct.12) nu aduce atingere clauzelor de indexare a preţurilor în cazul în care aceste clauze sînt conforme cu legea, cu condiţia ca metoda în conformitate cu care variază preţurile să fie descrisă în mod explicit. (3) În scopul aplicării dispoziţiilor art.1073 şi 1074, dispoziţiile alin.(1) şi (2) ale prezentului articol se vor citi cu adaptările necesare, astfel încît: a) trimiterile la profesionist se vor considera trimiteri la partea care a propus clauzele; iar b) trimiterile la consumator se vor considera trimiteri la partea căreia i s-au propus clauzele.

Din materialele cauzei s-a constatat că la 10 iulie 2019 „IS Inter-Schimb” S.R.L. a încheiat cu Dimitrenco Oleg contractul nr. 39, potrivit căruia prima s-a

obligat să asigure angajarea ultimului în baza unui contract de muncă necalificată în *****, prin intermediul programului ***** (f.d. 12-13).

Potrivit pct. 4.2 al contractului menționat, serviciile organizatorului sunt taxa administrativă, perfectarea și expedierea la locul destinației documentele pentru participare în program în sumă de 2500 dolari USD. Taxa respectivă se achită la semnarea prezentului contract și este parte a costului integral a prezentului contract.

Tot la 10 iulie 2019, Dimitrenco Oleg a achitat „IS Inter-Schimb" S.R.L. suma de 2500 dolari USD, fapt confirmat prin dispoziția de încasare nr. 39 (f.d.14).

La 20 mai 2020, Dimitrenco Oleg s-ar fi adresat „IS Inter-Schimb" S.R.L. cu cerere, prin care a solicitat rezilierea contractului din 10 iulie 2019 pe motivul nerespectării de către „IS Inter-Schimb" S.R.L. a condițiilor stabilite (f.d. 15-16).

„IS Inter-Schimb" S.R.L. prin decizia nr.1 din 21 mai 2020 a anulat contractul nr. 39 din 10 iulie 2019 în baza punctului 5.6. și 6.2 (f.d.20).

„IS Inter-Schimb" S.R.L. prin scrisoarea din 06 iulie 2020 a comunicat lui Dimitrenco Oleg că a executat deplin toate cerințele în termenii și condițiile stipulate în contractul nr. 39 din 10 iulie 2019.

La 01 martie 2020 a fost emis contract de muncă în baza petiției de către Brigs Harvesting LLC, fiind indicată perioada de angajare 25 martie 2020 – 31 decembrie 2020 și care a fost comunicată oficial prin telefon lui Dimitrenco Oleg, inclusiv despre procesul următor ce urmează pentru obținerea vizei ***** și necesitatea de a se prezenta la oficiul întreprinderii (f.d. 21-23).

La 23 iulie 2020, Dimitrenco Oleg s-a adresat „IS Inter-Schimb" S.R.L. cu cerere, prin care a solicitat revocarea contractului nr. 39 din 10 iulie 2019 (f.d. 31).

La 27 iulie 2020, Dimitrenco Oleg, s-a adresa în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată către „IS Inter-Schimb" S.R.L., autorități publice Agenția pentru protecția consumatorului și protecția pieții, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția de licențiere a unităților de drept din cadrul Agenției Servicii Publice privind anularea unor clauze din contract, anularea deciziei, repararea prejudiciului material și moral, încasarea sumei, dobânzii, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prima instanță fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 decembrie 2022, a admis parțial acţiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dimitrenco Oleg către „IS Inter-Schimb" S.R.L., autorități publice Agenția pentru protecția consumatorului și protecția pieții, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția de licențiere a unităților de drept din cadrul Agenției Servicii Publice privind anularea unor clauze din contract, anularea deciziei, repararea prejudiciului material și moral, încasarea sumei, dobânzii, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată și s-a încasat de la „IS Inter-Schimb" S.R.L. în beneficiul Dimitrenco Oleg suma în mărime de

2500 dolari USD (două mii cinci sute dolari USD), convertiți în lei moldovenești conform cursului valutar al BNM la data executării hotărârii judecătorești, și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 lei (zece mii lei). În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 12 ianuarie 2023 și, respectiv, la 13 ianuarie 2023, avocatul Mazur Ion în interesele lui Dimitrenco Oleg și avocatul Frecauțan Marina în interesele SRL „IS Inter-Schimb", au contestat-o cu apel, invocând argumentele menționate *supra*.

Astfel, Colegiul civil constată că prima instanţă a determinat corect raportul juridic dedus judecăţii, circumstanţele importante pentru soluţionarea pricinii au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate le-a dat o apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanţilor la proces.

Conform art. 901 alin. (1) lit. d) Codul civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa să recurgă la rezoluțiunea contractului.

La 20 și 21 mai 2020, atât „IS Inter-Schimb" S.R.L., cât și Dimitrenco Oleg au recurs la rezoluțiunea contractului nr. 39 din 10 iulie 2019, potrivit capitolului VI din acest contract, ambelor părți fiindui imputabilă neexecutarea condițiilor contractuale.

Aliniatul (5) art. 901 Codul civil prevede că neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

Conform art. 915 Codul civil, rezoluțiunea pentru neexecutare are loc când se întemeiază pe dispozițiile art. 916, 917, 918 sau 919, precum și când se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligației contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluțiune.

Conform art. 916 alin. (1) și (2) Codul civil, creditorul are dreptul la rezoluțiune dacă neexecutarea de către debitor a obligației contractuale este esențială. Neexecutarea obligației contractuale este esențială în unul dintre următoarele cazuri: a) ea privează în mod substanțial creditorul de ceea ce se putea aștepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranșa supusă rezoluțiunii, cu excepția cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut și nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat; b) executarea întocmai a obligației ține de esența contractului; c) ea este intenționată sau din culpă gravă; d) dă creditorului motiv să creadă că nu poate conta pe executarea din partea debitorului în viitor.

Conform art. 925 alin. (1) Codul civil, prin efectul rezoluțiunii se sting obligațiile nestinse rezultate din contract sau partea relevantă a acestor obligații.

Conform art. 926 alin. (1) și (2) Codul civil, prin efectul rezoluțiunii o parte contractantă (beneficiarul) care a primit vreo prestație prin executarea obligațiilor de către cealaltă parte contractantă în temeiul contractului supus rezoluțiunii sau al tranșei contractului supusă rezoluțiunii este obligată să i-o restituie. În cazul în care ambelor părți contractante le revin obligații de restituire, obligațiile sînt corelative. Dacă prestația a constat în plata unei sume de bani, suma primită trebuie restituită.

Analizând materialele dosarului, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, Colegiul civil apreciază drept justă concluzia instanței de fond cu privire la faptul că Dimitrenco Oleg nu a fost angajat în baza unui contract de muncă necalificată în *****, prin intermediul programului *****, iar contractul nr. 39 din 10 iulie 2019 este rezoluționat, astfel, „IS Inter-Schimb" S.R.L. urmează să ramburseze integral reclamantului/intimat remunerația achitată prin dispoziția de plată nr. 39 în sumă de 2500 dolari USD.

Or, Colegiul civil a constatat cu certitudine că Dimitrenco Oleg și „IS Inter-Schimb" S.R.L., aveau încheiat contractul nr. 39 din 10 iulie 2019 și de esența acestui act juridic era angajarea lui Dimitrenco Oleg în baza unui contract de muncă necalificată în *****, prin intermediul programului *****, însă acest fapt nu s-a realizat, nefiind obținute toate actele necesare ce asigură executarea integrală a contractului. Or, Petiția I-797B din 13.02.2020 și contractul de muncă din 27.02.2020 nu autorizează și asigură executarea integrală a contractului nr. 39 din 10 iulie 2019, respectiv, și „IS Inter-Schimb" S.R.L., nu și-a onorat integral obligațiile contractuale.

Colegiul civil apreciază critic afirmațiile apelantei „IS Inter-Schimb" S.R.L. cu trimitere la punctului 5.6. și 6.2 din contractul nr. 39 din 10 iulie 2019, care indică că în cazul în care participantul are alte intenții sau folosește programul doar în scopul de a obține viza *****, inclusiv până la sau după obținerea vizei ***** sau după refuzul vizei ***** de către Consulatul *****, aceasta reprezintă direct sau indirect intenția rea, încălcarea Regulamentului și fraudă a condițiilor programului ***** (contract de muncă necalificat), serviciile prestate în conformitate cu pct. 4.2 lit. a), b), c) și d) nu vor fi rambursate. Organizatorul își rezervă dreptul de a desface prezentul contract în cazul în care participantul nu îndeplinește condițiile stipulate în el. Serviciile prestate în conformitate cu pct. 4.2 nu vor fi rambursate.

Or, după cum s-a reținut „IS Inter-Schimb" S.R.L. contrar art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, nu a prezentat nicio probă care atestă încălcarea de către Dimitrenco Oleg a Regulamentului și fraudă a condițiilor programului *****, iar rezoluțiunea contractului în temeiul acestui punct, denotă eschivarea de a rambursa remunerația necuvenită.

Probaţiunea constă în activităţile proce*****le şi procedurale prin care părţile şi alte persoane implicate în proces stabilesc, prin mijloacele prevăzute de lege,

elemente de fapt necesare pentru constatarea faptelor şi împrejurărilor ce formează obiectul probaţiunii. De altfel, prin sarcina probaţiunii se înţelege obligaţia proce*****lă ce revine participanţilor de a dovedi împrejurările care formează obiectul probaţiunii.

De asemenea, Colegiul civil reține ca fiind nefondate și afirmațiile apelantei cu privire la faptul că ,,IS Inter-Schimb" SRL a întreprins acţiuni de executare a obligaţiilor asumate prin contract, iar rezilierea a survenit din motiv că intimatul/reclamant a refuzat executarea în continuare a contractului, astfel, consideră că apelantului i-au fost cauzate cheltuieli (prejudiciu), care, în virtutea principiilor generale de drept şi a prevederilor art. 19 alin. (l) Cod civil, urmează ai fi compensate din contul sumei achitate cu titlu de avans la momentul încheierii contractului. Or, temeiurile de rezoluțiune a contractului invocate de ,,IS Inter-Schimb" SRL la caz nu și-au găsit confirmarea, iar conform art. 926 alin. (1) al Codului civil, prin efectul rezoluțiunii o parte contractantă (beneficiarul) care a primit vreo prestație prin executarea obligațiilor de către cealaltă parte contractantă în temeiul contractului supus rezoluțiunii sau al tranșei contractului supusă rezoluțiunii este obligată să i-o restituie. La caz, cert s-a constatat că Dimitrenco Oleg nu a fost angajat în cîmpul muncii, conform condițiilor contractuale asumate de părți.

De asemenea, corectă este și aprecierea instanței de fond cu privire la faptul că clauzele 4.1-4.5., 5.1-5.6, 6.1-6.5 din contractul nr.39 din 10 iulie 2019, nu se încadrează în prevederile art.1077 Codul civil, nefiind abuzive, nu deviază considerabil, contrar bunei-credinţe, de la bunele practici comerciale, fapt pentru care în mod just a conchis asupra netemeiniciei pretențiilor înaintate de Dimitrenco Oleg privind constatarea nulității absolute a clauzelor contractului nr. 39 din 10 iulie 2019, precum și a actului juridic integral.

Mai mult, la încheierea contractului Dimitrenco Oleg și-a exprimat consimțământul, achitând și retribuția cuvenită, însă neexecutarea contractului nu atestă că este lovit de nulitate.

Conform art. 942 alin.(1) și (2) Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobânzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Articolul 32 alin. (1) și (1^1) Legea privind protecția consumatorilor nr.105-XV din 13.03.2003, pentru încălcarea termenelor prevăzute la art.18 alin.(7) şi (20) şi art.18^1 alin.(1), vînzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depăşită o penalitate în mărime de 1% din preţul produsului, serviciului în vigoare la data examinării reclamaţiei consumatorului. Cuantumul penalităţii menţionate la alin. (1) nu poate depăşi preţul produsului sau preţul unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului, sau preţul total al comenzii în cazul în care costul produsului sau al unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului nu este determinat de contract.

În partea ce ține de pretenția privind încasarea dobînzii de întîrziere și penalității în sumă de 2500 dolari *****, Colegiul civil la fel, consideră justă poziția instanței de fond, or, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege în vederea încasării unei dobînzi de întârziere și respectiv a unei penalități.

Mai mult, în ordine de apel, apelantul Dimitrenco Oleg nu a combătut argumentele reținute, reiterând circumstanțele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată, asupra cărora instanța de fond le-a dat o apreciere justă.

Pe cale de consecință, este neîntemeiată și cerința concretizată privind încasarea dobânzii de întârziere pînă la emiterea deciziei.

Conform art. 14 alin. (2) Codul civil, se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum şi beneficiul neobţinut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Conform art. 2036 alin.(1) și (2) Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Conform art. 20 alin. (1), (4) și (5) Legea privind protecţia consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, consumatorul este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat de produsele, serviciile necorespunzătoare indiferent de faptul dacă s-a aflat sau nu în relaţii contractuale cu vânzătorul, prestatorul. Prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vânzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum şi de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanţa judecătorească. Prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului

Astfel, instanța de fond corect a reținut că Dimitrenco Oleg solicitând prejudiciul material cauzat și pierderea șansei în sumă de 12000 dolari USD nu a

probat că a suportat sau urmează să suporte acest prejudiciu în rezultatul rezoluțiunii contractului din 10 iulie 2019. Or, rezoluțiunea contractului a avut loc și la cererea reclamantului din 20 mai 2020, ca urmare a obținerii cu întârziere a tuturor actelor, datorate din cauza pandemiei COVID-19.

Totodată, referitor la pretenția privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 10000 de dolari USD, Colegiul civil ține să reitereze că Dimitrenco Oleg nu a fost lezat în drepturi de „IS Inter-Schimb" S.R.L., neexecutarea integrală a contractului nr. 39 din 10 iulie 2019 s-a datorat și din vina lui Dimitrenco Oleg, care ulterior nu a mai dorit să plece în ***** prin intermediul programului ***** și a recurs la rezoluțiunea actului juridic.

De asemenea, Colegiul civil atestă că Dimitrenco Oleg nu a adus proba prejudiciului moral și nu a argumentat în ce constă acest prejudiciu.

În partea ce ține de pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil la fel, consideră justă poziția instanței de fond. Or, potrivit art. 94 alin. (l) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. Iar, potrivit art. 96 alin. (1) şi (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Conform art. 8 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părţile, alţi participanţi la proces au dreptul să fie asistaţi în judecată de către un avocat ales ori desemnat de coordonatorul oficiului teritorial al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat sau de un alt reprezentant, în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Prevederile art. 5 alin. (1) al Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19.07.2002 stabilesc că orice persoană are dreptul să îşi aleagă în mod liber avocatul pentru a fi consultată şi reprezentată de acesta în materie juridică.

Jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor omului, învestită fiind cu soluţionarea pretenţiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată, în care sunt cuprinse şi onorarii avocaţiale, a statuat că acestea urmează a fi recuperate numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare care au fost în mod real făcute în limita unui cuantum rezonabil.

Astfel, având în vedere complexitatea activității prestate de avocatul Mazur Ion , care acționează în baza mandatului avocațial, instanța de apel consideră că suma dispusă spre încasare de către instanța de fond este rezonabilă, ținând cont de obiectul procesului judiciar, complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea

întrebărilor juridice ridicate în speţă, precum și durata procesului, acțiunea fiind depusă în instanță încă la 27 iulie 2020 (f.d. 3).

Colegiul conchide că hotărârea instanței de fond este clară și precisă, se referă la probele administrate în cauză și este în concordanță cu acestea, răspunde în fapt și în drept la toate aspectele incidente în cauză, precum și conduce în mod logic și convingător la soluția din dispozitiv.

Din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele apelanților sunt declarative, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău ajunge la concluzia de a respinge apelurile declarate şi de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. 389 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ,

d e c i d e :

Respinge apelurile declarate de avocatul Mazur Ion în interesele lui Dimitrenco Oleg și de avocatul Frecauțan Marina în interesele SRL „IS Inter-Schimb”.

Menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 decembrie 2022, emisă la cererea de chemare în judecată depusă de Dimitrenco Oleg către „IS Inter-Schimb” S.R.L., autorități publice Agenția pentru protecția consumatorului și protecția pieții, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția de licențiere a unităților de drept din cadrul Agenției Servicii Publice privind anularea unor clauze din contract, anularea deciziei, repararea prejudiciului material și moral, încasarea sumei, dobânzii, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele ședinței,
Judecătorul: Nelea Budăi

Judecătorii: Iurie Cotruță

Ion Țurcan